

et vist Antal kvindelige Tjenestemænd, bør det ikke overses, at det vil være en daarlig Trøst for de nuværende mandlige Tjenestemænd, at deres Efterfølgere ud i Fremtiden maatte blive i nogen Grad frigjort for en Konkurrence fra Kvindernes Side, som nu er til Stede. I Forbindelse med det anførte skal yderligere nævnes, at den mandlige Tjenestemand, hvis Lønnen for hans kvindelige Kolleger sættes lige med hans Løn, let ubilligt vilde distanceres lønmæssigt af disse som Følge af den Manden paahvilende militære Værnepligt, idet denne i hvert Fald i nogle Stillinger i Almindelighed maa aftjenes, før fast Ansættelse finder Sted.

d. I den nuværende Lovgivning er Forholdet ordnet saaledes, at Kvinderne i Almindelighed faar samme Løn i Avancementsstillingerne, hvorimod de i en Del mere underordnede Stillinger har lavere Løn end Mændene.

Indenfor Statens egne Virksomheder findes Kvinder imidlertid kun meget faa Steder ansat i Avancementsstillinger, og det synes derfor for Tiden upaakrævet at fastsætte særlige Lønningsbestemmelser for Kvinder i saadanne Stillinger; Spørgsmaalet herom maa kunne optages til Løsning, naar det bliver virkelig aktuelt.

I de underordnede Stillinger findes Kvinder derimod i stort Antal ansat, og man maa anse det for nødvendigt, at Forholdet i disse Stillinger ordnes rationelt i Overensstemmelse med det udtalte. For de omhandlede Stillinger er allerede nu fastsat en moderat Forskel i Lønnen henholdsvis for Kvinde og for Mand, og man maa af de foran anførte Grunde anse det for rigtigt at bevare en saadan Forskel.

For en enkelt Gruppe af Stillinger maa dog særlige Betragtninger gøres gældende, nemlig for Kontoristklassen (Skrivere, Kontorhjælpere, Telefonister m. fl.). De herunder henførte Stillinger egner sig, efter hvad der er oplyst, i særlig Grad for Kvinder, og besættes derfor naturligt aldeles overvejende med disse. Da man vistnok ogsaa tør gaa ud fra, at det i Fremtiden kun

undtagelsesvis vil ske, at saadanne Stillinger besættes med Mænd, synes det lidet rimeligt at opretholde en forskellig Løn henholdsvis for Kvinde og for Mand i disse Stillinger.

Sluttelig skal bemærkes, at den gifte Kvindes Stilling vil forringes ved, at Kvinder lønningsmæssigt stilles lige med Manden, hvilket Mindretallet anser for uheldigt, da det dog gælder om at stille Hjemmene saa godt som muligt.

Et andet *Mindretal* (Dige), der i det væsentlige deler de Betragtninger, som er fremsatte af nysnævnte Mindretal, ønsker dog at tilføje følgende:

1. Kvindernes formentlige mindre Anvendelighed og Udholdenhed, men større Sygelighed burde i og for sig ikke kunne begrunde en forskellig Løn for Mænd og Kvinder, naar man ved Fagprøve og Prøvetid, ved at stille samme Krav til Udholdenhed og ved at øve samme Kontrol med Sygelighed for Mænd og Kvinder stillede de to Køn ganske ens, og naar man yderligere, hvor det var muligt, specialiserede Arbejdet og samtidig foretog en tilsvarende Graduering af Lønningerne.

2. Statens Lønlovgivning maa i nogen Grad tage Hensyn til Udviklingen i det private Erhverv. Her er man næsten overalt gaaet over til at give Kvinder og Mænd samme Løn for samme Arbejde, og Udviklingen fortsættes i den Retning, men til Trods herfor har Manden gennem Konkurrence forstaaet at skaffe sig en større Indkomst, saa han er holdt oppe paa den samme Levofod som hans kvindelige Medarbejder.

Efter Ansættelse i en fastlønnet Stilling i Stat eller Kommune er Konkurrence saa godt som udelukket, i hvert Fald i Stillinger, hvor der er ringe eller ingen Mulighed for Avancement. Følgen heraf vil være, hvis Ligelønsprincippet gennemføres, at energiske og fremadstræbende Mænd vil betænke sig paa at gaa ind til Stillinger, hvor de paa Forhaand er afskaaret fra gennem Kon-